

Men at hr. Bjarne Laustsen skulle fremstille det, som om jeg ikke ved førstebehandlingen sagde, hvad hr. Bjarne Laustsen igen har glemte: Jeg kommer ikke med to forslag, og er der ting, vi skal have ændret, så gør vi det samtidig. De to ændringer er i øvrigt ikke noget, der er opfundet til lejligheden. Det var i øvrigt også to ting, der blev diskuteret, dengang landbrugsloven blev ændret sidste gang. I ministeriet havde man overvejelser om det, ganske logisk, fordi det er noget, der er blevet efterspurgt i lang tid.

Til dem, der følger lidt med i det, kan jeg sige: Det ene forslag består i, at hvis en landmand har mere end én gård, kan han altså have lyst til at udvide, og som reglerne er i dag, skal han udvide lige nøjagtig på den gård, som kan klare det. Han må ikke se hele sin bedrift under et. Det har f.eks. haft nogle dårlige virkninger ved, at man har været nødt til at udvide på steder, hvor man generer sine naboer mere, end man overhovedet behøvede.

Så når hr. Bjarne Laustsen står her og fortæller, at det kun er dem, hr. Bjarne Laustsen vil gøre noget for, så er det altså mærkværdigt, at hr. Bjarne Laustsen ikke vil stemme for det forslag.

Det er et rigtig godt forslag, der gør, at man kan udvide der, hvor det er bedst både for naboer og for miljøet og for hele udviklingen. Men det kan være, at hr. Bjarne Laustsen siger, at noget af det bedste, der kunne ske, var, at hver ting gik i stå, at landbrugserhvervet ganske langsomt begyndte at gå i stå, og at vi derfor ikke havde brug for slagteriarbejdere, som skal slagte de dyr, som opdrættes ude på landet. Men jeg har sjældent hørt hr. Bjarne Laustsen sige, at det bedste signal at sende f.eks. til Nordjylland for nu at blive lidt lokal – for det hørte jeg jo meget på sidste gang – er, at vi skal have væksten til at gå i stå i Nordjylland, vi skal have arbejdspladserne ud af slagterierne, vi skal køre svin ud af landet, så vi kan sørge for, at f.eks. de tyske slagteriarbejdere har arbejde nok.

Men sådan er det, når hr. Bjarne Laustsen står op og taler, så mikses det hele sammen i en stor gryde, så ingen kan finde rundt i det, og bagefter gør hr. Bjarne Laustsen det, at han siger: Jeg er forundret.

Jeg må sige til hr. Bjarne Laustsen, at det eneste, man skal være forundret over, er da hr. Bjarne Laustsens egen evne til at blande tingene fuldstændig sammen. Og der må jeg sige: Det er noget helt specielt.

Men hvis man kiggede på det lovforslag her, så kunne man glæde sig over, at det problem nu bliver løst for nogle af de mennesker, der bor til leje ude på landet, og som var et emne, vi alle sammen blev opmærksomme på, og som jeg ikke på et eneste tidspunkt har ment var et emne, jeg var specielt opmærksom på, men som jeg har kvitteret for både over for Socialdemokratiet, Enhedslisten, SF, De Radikale, og hvem der ellers var med. Derfor kan jeg ikke forstå, må jeg sige til hr. Bjarne Laustsen, at man ikke bare kan glæde sig over det.

Så er det rigtig, at de 750 dyreenheder kan vokse til 950 dyreenheder. Og det, der sker her, er, at man går ind og stiller krav til dyrevelfærd og miljøet.

Hr. Bjarne Laustsen morede sig over, at Justitsministeriet skulle ind over, når vi skulle til at beskrive reglerne. Jeg forstår ikke så meget, hvorfor hr. Bjarne Laustsen morer sig over det ... o.k., så var det hr. Jens Peter Vernerisen, så undskylder jeg, for man kan ikke altid kende forskel på talerne fra de to – men det er i orden.

Men det er da ikke meget mærkeligt, at justitsministeren skal ind over, når vi taler om regler om dyrevelfærd, når dyrevelfærd ligger i Justitsministeriet. Hvori består det underlige i det?

Man må da sige, at det var mere overraskende, hvis fødevareministeren bare ville sætte sig ned og skrive det selv uden at stemme det af med det ministerium, som har ansvaret for hele dyrevelfærd. Det gør vi så.

Det gælder også miljøet. Og jeg kan forstå, at hr. Bjarne Laustsen var overrasket over, at spørgsmål om miljøforhold, som jo er det afgørende, når man skal udvide bedrifter f.eks. i Nordjylland, afgøres i Miljøministeriet. Jeg tror, vi tager den igen: Spørgsmål om miljøforhold, som er afgørende for, om man kan udvide, afgøres i Miljøministeriet. Synes hr. Bjarne Laustsen ikke, at det ville være mere underligt, hvis det skulle afgøres i Fødevareministeriet – at miljølovgivningen altså blev håndteret i Fødevareministeriet? Det er jo nu engang sådan, at når man udvider bedrifterne, så skal de miljøvurderes. Sådan er det.

Så vil sige til hr. Bjarne Laustsen, at det er en god dag, og det vil jeg også sige til hr. Jens Peter Vernerisen. Vær dog glade for, at det, man gerne ville have ordnet, blev ordnet. Så er det sådan, at vi ikke belaster Folketinget med et par lovforslag om det samme, men tager det hele i ét – i øvrigt noget, som havde været fremme og var